

selv har forstaaet. De indestaar for Tyrstrup — siger De. Men hvad Vægt ligger der paa ham? Han er jo kun en Leddedukke og Paradefigur i Hænderne paa Gjærup og den øvrige Bande, som nu i tredive Aar har ligget paa Lur for at komme mig til-livs . . .“

„Tal nu ikke mere, Enslev! Jeg veed jo nu, at jeg er gaaet for-gæves. — Jeg siger Dem Farvel!“

Han vilde rejse sig for at følge hende til Døren, men i det samme kom lille Jensen ind med et Visitkort; og førend Enslev havde faaet Næseklemmerne frem for at læse Navnet, var Fru Bertha gaaet.

Ude i Forstuen mødte hun Redaktør Samuelson, der, kendelig nervøs, hilste hende med sin uforanderligt smilende Elskvær-dighed. —

IV

Nogle Timer senere, da Taagen og Mørket atter havde ned-sænket København som i en underjordisk Verden, og mens Men-neskestrømmen paany gik fra Broerne ind mod Teatrene og Byens andre Forlystelsessteder, samledes det af Gjærup foranstaltede politiske Velfærdsudvalg i et ældre Hus i Kronprinsensgade, et forhenværende Foreningshus, som nu var omdannet til et smaa-borgerligt Selskabslokale.

Da Sammenkomsten var ganske privat og Resultatet foreløbig skulde hemmeligholdes strengt, var dette Mødested bleven fore-trukket for Byens mere kendte Samlingslokaler, hvor det altid var vanskeligere at sikre sig mod at blive beluret af Pressens lange Øren.

Gjærup havde indfundet sig en halv Time før Mødetiden for at efterse, at alt var i behørig Orden efter Aftalen. Han kendte personlig Værten, som oftere havde stillet sine Lokaler til Raa-dighed for den Slags Sammenkomster, hvori Gjærup var den le-dende Aand. Han vidste, hvad Slags Sikkerhedsforanstaltninger der krævedes, og Gjærup ytrede da ogsaa nu sin Tilfredshed med Ordningen.